

[Jørgen Jørgensen.]

trol. Der er for mig ingen Tvivl om, at de Landmænd, som tolererer noget saadant, er de værste, men der er heller ingen Tvivl om, at man, naar man staar og mangler Arbejdskraft, ikke tager det saa nøje med, om det nu ogsaa gaar, som det skal. Den Omstændighed, at Udvalgene er der, vil sikkert betyde, at den Slags i det store og hele hører op.

I Flertallets Betænkning staar der, at Socialministeren nu efter de Ændringer, der indføjes i § 1 angaaende Arbejdsanvisningskontorenes Bestyrelse, mener at maatte indhente de fornødne Erfaringer. Vi erkender, at disse Ændringer betyder Forbedringer, men vi er ikke enige med Socialministeren i, at man behøver at indhente Erfaringer paa dette Omraade. Der er ingen Tvivl om, at naar man laver Bestyrelserne om paa den Maade, som man her gør det, vil det betyde en Forbedring, men der er heller ingen Tvivl om, at den Kontakt, som savnes mellem Kommunen og det store Arbejdsanvisningskontor, ikke skabes ad den Vej. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Socialminister, om det er Enkeltheder i Ændringsforslaget, Ministeren er imod, eller det er Princippet. Det er for mig — og jeg kan vel sige for Mindretallet — af meget stor Interesse at faa dette slaaet fast, for om Enkeltheder er vi naturligvis rede til at forhandle, hvis det skulde være muligt. Hvad Princippet angaar, stiller Forholdet sig naturligvis helt anderledes. Jeg kan blot ikke forstaa, at den højtærede Minister kan være imod Princippet. Jeg vil gerne sige med Hensyn til at indhente Erfaringer for Fremtiden, at det er jo nu, Misfornøjelsen breder sig, det er nu, Spørgsmaalet er rejst, det er nu, hele den uberettigede Kampagne er rejst mod store Dele af den danske Arbejderstand, en Kampagne, som den ikke bør være udsat for, og vi, som gennem Rigsdagens Beslutninger har Ansvar for Lovene, og navnlig Ministeriet, maa være forpligtede til at søge den Slags Undergravning af Sociallovgivningen standset med alle til Raadighed staaende Midler. Jeg vil derfor endnu en Gang, ligesom jeg gjorde det i Udvalget, indtrængende henstille, at man accepterer dette Ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Socialminister, at Regeringen jo ofte appellerer til Oppositionen om Samling om Opgaverne, og man kan vel ikke med Rette paastaa, at det Parti, hvortil jeg hører, ikke ved mange Lejligheder — ogsaa for os som Parti ubehagelige Lejligheder — har været indstillet paa at medvirke til en Samling

om Opgaven, hvorimod man maa have Lov til at sige, at ligefrem forvænte med Hensynet fra den høje Regerings Side er vi jo ikke blevet. Derfor beder jeg Ministeren overveje, om det ikke her var muligt at vise os et vist Hensyn, saa at Princippet i det Ændringsforslag, vi har stillet, blev indarbejdet i den Lov, som skal gennemføres. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for Ændringsforslaget under Nr. 1, det Ændringsforslag, der er stillet af Venstremindretallet og os, og jeg henstiller, at man undlader at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslagene Nr. 2—4, der er stillet af Venstremindretallet alene.

Gudiksen: Den ærede Ordfører for Udvalget har sagt, at Flertalspartierne vil støtte det foreliggende Lovforslag, og det, jeg har at sige, angaar nærmest Ændringsforslagene.

Vi har i det nedsatte Udvalg indgaaende drøftet Problemet med Hensyn til Kontrol med Arbejdsanvisningen, og ved Udvalgets Samraad med den højtærede Minister fik jeg bl. a. Oplysning om, at det Forhold, som jeg har omtalt i „Skive Folkeblad“, er undersøgt, men at Ministeren ikke har naaet at modtage nogen Redegørelse fra sit Departement herom. Det er derfor ganske naturligt, at jeg paa nærværende Tidspunkt skal afstaa fra Ønsket om yderligere Ændringer i Loven, da Undersøgelsen endnu ikke er afsluttet.

Idet jeg har rejst Spørgsmaalet paa den nævnte Maade, har jeg hele Tiden været klar over, at Ændringer ikke kunde gennemføres sporenstregs, og da den højtærede Minister over for Udvalget kunde oplyse, at der fra Ministeriets Side i alle Tilfælde, hvor Loven blev misbrugt, er blevet skredet haardt ind, er jeg klar over, at et Oplysningsmateriale i nogen Maade er nødvendigt for Ministerens Behandling af disse Forhold, selv om jeg nok mener, at man ikke kan se bort fra de samstemmende Udtalelser, der er fremkommet fra Landkommunerne om Forholdet, og selv om jeg maa mene, at adskillige Sogneraad Landet over ganske sikkert vilde bekræfte disse Udtalelser. Jeg haaber, at det Materiale, jeg her har fremskaffet til Brug ved den Undersøgelse, der foregaar, kan bidrage til, at foreliggende uheldige Forhold klarlægges, og at man fra andre Sider vil søge at fremføre Oplysninger om konkrete Forhold i Stedet for at rejse Paastande i al Almindelighed, som Arbejdsløshedskasserne stadig kan afvise med, at der aldrig foreligger nogen Dokumentation.